

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/388/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717200375
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3717200375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: F. X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. republika, I., S. N. 1, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4C/3/2017- 69 zo dňa 16. mája 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata náhrady škody vo výške 15 000,- eur s 12% úrokom z omeškania od 01.09.2015 do zaplata titulum nemajetkovej ujmy a zaplata 6.556,- eur s 12% úrokom z omeškania od 01.09.2015 do zaplata. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania.

3. Na Okresnom súde Považská Bystrica prebiehalo konanie pod sp. zn. Er 558/1997, začaté na návrh navrhovateľa DREVONA, štátny podnik, so sídlom Majerská cesta 98, Banská Bystrica, IČO: 00 133 605 ako oprávneného proti povinnému DREVBÝT súkromná stolárska a nábytkárska výroba so sídlom Orlové 155, Považská Bystrica. Okresný súd Považská Bystrica poveril dňa 28.02.1997 vykonaním exekúcie v danej veci na vymoženie sumy 55.636 Sk (1.846,78 eur) + 2.248 Sk+ 1.800 Sk súdneho exekútora JUDr. Jána Franeka. Exekučným titulom bol platobný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06.04.1995 č.k. 2Rob 544/95. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.09.2004 č.k. Er 558/97 - 27, právoplatným dňa 29.10.2004, bola táto exekúcia vyhlásená za neprípustnú, zastavená a oprávnenému bola uložená povinnosť zaplatiť trovy exekúcie 577 Sk na účet súdneho exekútora. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že v priebehu konania súdny exekútor začal konať proti L. N., bytom Q. XXX, K. G. ako povinnej, táto podala návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú v zmysle § 57 ods. 1 pís. g) Ex. poriadku a na následné zastavenie exekúcie, pretože v exekučnom titule, platobný rozkaz 2Rob 544/95 je ako povinný označený DREVBÝT, súkr. stol a nábyt. výroba Orlové155 a nie L. N. - DREVBÝT Orlové 155, IČO: 10887334, teda nie je možné stotožňovať povinného z tohto platobného rozkazu s podnikateľkou Zlatica Sičáková - DREVBÝT, ktorá ukončila činnosť 26.05.1995. Súd preskúmal podnet a zistil, že je dôvodný, nakoľko zo spisového materiálu v konaní jej jednoznačne zrejme, že subjekt Zlatica Sičáková - DREVBÝT nie je možné stotožňovať

s povinným v tomto konaní. Z obsahu pripojených spisov Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. Er/1839/98 a spisu Exekútorského úradu JUDr. Mariana Janeca sp. zn. EX 513/16 (predtým EX 713/98) mal súd za preukázané, že na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.05.1998, sp. zn. 17Rob/278/98, ktorým súd uložil povinnosť odporcovi Zlatica Sičáková - DREVBYT, Orlové 155, Považská Bystrica zaplatiť navrhovateľovi Ing. Ladislavovi Militkému (žalobcovi) sumu 11.683 Sk (387,80 eur), 21% úroky z omeškania zo sumy 55.636 Sk (1.846,78 eur) od 06.05.1995 do zaplattenia a trovy konania vo výške 500 Sk (16,60 eur), právoplatného a vykonateľného dňa 19.06.1998, Krajský súd v Trenčíne dňa 18.09.1998 poveril vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti - 11.683 Sk (387,80 eur), 21% úroky z omeškania zo sumy 55.636 Sk (1.846,78 eur) od 06.05.1995 do zaplattenia a trovy konania vo výške 500 Sk (16,60 eur) súdneho exekútora JUDr. Jozefa Martišíka. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 02.02.2016 č.k. 1Er/1839/98-11 súd vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vykonaním exekúcie vedenej u pôvodného exekútora JUDr. Jozefa Martišíka pod č. k. EX 713/98 a na súde pod sp. zn. 1Er/1839/98 poveril súdneho exekútora JUDr. Mariana Janeca, u ktorého sa konanie vedie pod sp. zn. EX 513/16. Exekúcia bola vykonávaná zrážkami z dôchodku povinnej, ktoré realizovala a výšku zrážok určovala Sociálna poisťovňa Bratislava, Ústredie od roku 1999 do 07/2013. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn.1Er/1839/98 mal súd prvej inštancie ďalej za preukázané, že dňa 16.08.2016 doručil súdny exekútor JUDr. Marián Janec na Okresný súd Považská Bystrica návrh na zastavenie exekúcie 1Er 1839/98 z dôvodu, že po preskúmaní oznámených platieb (prijatých a odoslaných oprávnenému) od JUDr. Jozefa Martišíka sa domnieva, že celá exekúcia EX 713/1998 mala byť skončená vymožením pohľadávky a trov exekúcie ešte pred zmenou súdneho exekútora. Okresný súd Považská Bystrica o žiadosti súdneho exekútora JUDr. Mariana Janeca nerozhodol samostatným rozhodnutím, ale súdnemu exekútorovi listom zo dňa 30.12.2016 oznámil, že súdny exekútor nemá postavenie účastníka konania v časti, v ktorej sa rozhoduje o zastavení exekúcie. Účastníkmi konania sú iba oprávnený a povinný, preto o jeho podnete na zastavenie exekúcie nie je nutné rozhodovať uznesením. Súdnemu exekútorovi bolo oznámené, že nie sú naplnené podmienky na zastavenie exekúcie a to vzhľadom k tomu, sa vymáha úrok z omeškania z dlžnej sumy, ktorý sa počíta až do okamihu zaplattenia dlžnej sumy, je možné prestať ho vymáhať až keď sa uhradí samotná istina, z ktorej sa úrok z omeškania vymáha. Z podaní a dôkazov, ktoré boli doposiaľ predložené sa nepreukázalo, že povinná uhradila istinu, preto súd považoval za dôvodné pokračovať vo vymáhaní úroku z omeškania a v exekúcii je pokračovať až do momentu, keď sa nevymôže vymáhaná suma, ktorá bola priznaná právoplatným exekučným titulom, resp. kým nepríde k naplneniu iných podmienok, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie. Z prehľadu úhrad (vyúčtovania exekučného konania) predloženého exekútorovi JUDr. Mariánovi Janecovi z exekútorského úradu JUDr. Jozefa Martišíka dňa 04.05.2016 a z aktuálneho stavu exekúcie EX 513/16 zo dňa 15.08.2016 mal súd za preukázané, že celkovo bola od povinnej vymožená suma v období od 30.03.1999 do 31.07.2013 vo výške 6.007,48 eur. Na účet oprávneného bola odvedená suma spolu 4.795,97 eur, rozdiel 1.211,51 eur predstavuje trovy exekúcie. Z odvedenej sumy na účet oprávneného predstavuje istina vo výške 387,- eur, úroky 4.115,26 eur, príslušenstvo 16,60 eur. Dňa 16.3.2015 zaslal žalobca Slovenskej komore exekútorov sťažnosť na prieťahy exekútora JUDr. Jozefa Martišíka s tým, že žiadal, aby sa Slovenská komora exekútorov objektívne vyjadrila k žalobcom uvádzaným príčinám prieťahov v rokoch 1998 - 2015 a kto a ako ich zaviniel a ako je treba negatívny stav napraviť. Slovenská komora exekútorov listom zo dňa 15.05.2015 zaujala k sťažnosti žalobcu stanovisko, v ktorom k exekučnému konaniu EX 713/98 uviedla, že v tomto konaní, ktoré viedol JUDr. Martišík sa exekúcia vykonávala zrážkami z dôchodku povinnej v rámci exekučného konania a žalobcovi bola poukázaná celom suma 4.975,98 eur, z toho vymáhaná istina 387,70 eur, na trovy konania 16,60 eur a z titulu úroku 4.391,58 eur, táto čiastka dosiahla už 2,38 násobok istiny 1.846,78 eur, predtým 55.636 Sk, z ktorej sa úroky vypočítavajú, úroky sa podľa daného stavu budú zrejme vymáhať možno až do smrti povinnej, nakoľko podľa jej telefonického vyjadrenia nemá z čoho túto istinu uhradiť, exekútor nemôže prípadné došlé úhrady započítať na túto istinu, nakoľko nie je predmetom exekučného vymáhania. Úhrady z dôchodku povinnej vykonávala Sociálna poisťovňa až do septembra 2013, exekútor mal za to, že nakoľko v tomto čase došlo k novelizácii nariadenia vlády č. 268/2006 o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia a u poberateľov dôchodkových dávok sa zvýšila základná suma, ktorá sa povinnému nesmie zraziť, prestala Sociálna poisťovňa Bratislava vykonávať zrážky, nakoľko tieto už nevychádzali. Emailovou komunikáciou súdny exekútor zistil, že pracovníci sociálnej poisťovne považovali vymáhanú pohľadávku za vymoženú v plnom rozsahu, preto prestali vykonávať zrážky. Keďže pohľadávka, z ktorej exekútor vymáha úroky, znie na iný subjekt, exekútor nadobudol pochybnosti o zákonnosti vymáhania tohto úroku, vzhľadom na jeho akcesorickú povahu k

istine, ktorá neznela na povinnú, preto v zmysle § 57 ods. 4 Ex. poriadku exekútor predloží exekučný spis súdu, aby vo veci zákonnosti vymáhania tohto úroku rozhodol. Povinná okrem dôchodku nemá žiadny iný majetok, ktorý by mohol byť exekúciou postihnutý, a teda z ktorého by mohla byť pohľadávka uspokojená. Skutočnosť, že sociálna poisťovňa prestala vykonávať zrážky, z dôchodku, súdny exekútor nijakým spôsobom nezavinil. Slovenská komora exekútorov konštatovala, že po posúdení skutkového stavu súdny exekútor JUDr. Jozef Martišík neporušil pri vykonávaní exekúcie EX 475/98 a EX 713/98 žiadne z ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov, preto považovala sťažnosť za neopodstatnenú a prešetrenie zo strany Slovenskej komory exekútorov za ukončené. Žalobca sa obrátil na Slovenskú komoru exekútorov opätovne dňa 20.03.2017 a opätovne namietal postup súdneho exekútora JUDr. Jozefa Martišíka ako aj JUDr. Mariana Janeca v exekučnom konaní EX 713/98 a EX 513/16. Slovenská komora exekútorov listom zo dňa 27.04.2017 zopakovala svoje predchádzajúce vyjadrenia k sťažnosti a ďalej uviedla, že po prebratí spisu súdny exekútor JUDr. Marian Janec nahodil všetky platby, ktoré boli vymožené v prospech žalobcu ako oprávneného a z uvedených skutočností zistil, že je vymožená celá suma, ktorú žalobca navrhoval. Napriek ustanoveniam Exekučného poriadku a Civilného sporového poriadku súd po predložení spisu súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Janecom nerozhodol uznesením, ale iba prípisom. Podľa katastra nehnuteľností povinná nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, exekučné príkazy na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke neboli bankami zrealizované. Povinná je evidovaná ako dôchodca, úkony pôvodného exekútora zostávajú zachované, exekútorovi JUDr. Mariánovi Janecovi nie je jasný dôvod, pre ktorý prestala sociálna poisťovňa vykonávať zrážky z dôchodku povinnej. Slovenská komora exekútorov po posúdení skutkového stavu konštatovala, že súdny exekútor JUDr. Martišík a JUDr. Marián Janec neporušili pri vykonávaní exekúcie žiadne z ustanovení Exekučného poriadku, preto považovala sťažnosť za neopodstatnenú a prešetrenie zo strany Slovenskej komory exekútorov za ukončené. Listom zo dňa 27.05.2015 a 10.01.2017 požiadal žalobca žalovaného o odškodnenie vo výške spolu 21.556 eur, ktorá pozostáva z nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 eur (prieťahy v rokoch 1998 až 2015) a majetkovej ujmy vo výške 6.556 eur. Žalovaný na uvedené žiadosti nereagoval.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora JUDr. Jozefa Martišíka a JUDr. Mariana Janeca v exekučnom konaní sp. zn. EX 513/16 (predtým EX 713/98, Okresnom súde Považská Bystrica vedenej pod sp. zn. Er/1839/98) v období rokov 1998 - 2015 (JUDr. Jozef Martišík) a v období rokov 2016 a 2017 (JUDr. Marián Janec), a spočívať v tom, že za celé obdobie vymáhania pohľadávky žalobcu ako oprávneného proti povinnej Zlatici Sičákovej nar. 5.8.1944, bytom Orlové 155, Považská Bystrica o vymoženie 387,- eur s príslušenstvom, nebola pohľadávka vymožená a exekučné konanie doposiaľ nie je skončené. Žalovaný ako príslušný orgán do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti na predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody neuspokojil nárok žalobcu, žalobca sa v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. domáha uspokojenia svojho nároku na súde v tomto konaní. V zmysle uvedeného zákona štát zodpovedá za škodu v prípade splnenia troch podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom.

5. Po preskúmaní veci súd prvej inštancie konštatoval, že podmienka existencie nesprávneho úradného postupu splnená nebola. Dňa 19.03.2015 bola Slovenskej komore exekútorov zaslaná sťažnosť žalobcu na postup súdneho exekútora JUDr. Jozefa Martišíka v exekučných konaniach sp. zn. EX 457/98 a EX 713/98 a Slovenská komora exekútorov zaujala stanovisko, že žiadne z ustanovení Exekučného poriadku porušené neboli a sťažnosť považovala za neopodstatnenú. Dňa 20.03.2017 bola Slovenskej komore exekútorov zaslaná v poradí druhá sťažnosť na postup súdneho exekútora JUDr. Jozefa Martišíka a aj JUDr. Mariana Janeca v exekučnom konaní EX 713/98 a EX 513/16 a Slovenská komora exekútorov po posúdení skutkového stavu konštatovala, že súdny exekútor JUDr. Jozef Martišík a JUDr. Marian Janec neporušili pri vykonávaní exekúcie žiadne z ustanovení Exekučného poriadku a sťažnosť považovala za neopodstatnenú. Rovnako ani súd nezistil z obsahu pripojených spisov súdnych exekútorov sp. zn. EX 513/2016 (predtým EX 713/98) a Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. Er/1839/98 taký postup súdnych exekútorov, ktorý by bol v rozpore s Exekučným poriadkom alebo iným právnym predpisom tj. nesprávny úradný postup. Exekúcia bola realizovaná zrážkami z

dôchodku povinnej, realizovaných Sociálnou poisťovňou Bratislava, Ústredie, od roku 1999 do 07/2013, ktorá zároveň určila výšku jednotlivých zrážok.

6. Ďalšou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je existencia škody. Pod škodou (skutočnou škodou) sa rozumie majetková ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného v dôsledku škodovej udalosti tj. rozdiel v hodnote majetku poškodeného pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Vzhľadom na skutočnosť, že vymáhaná suma v exekučnom konaní EX 513/16 (EX 713/98) predstavuje príslušenstvo k pohľadávke vymáhanej v exekučnom konaní Er/558/97, vymožené sumy nemôžu byť v danom prípade započítané na istinu. Vymožené sumy by mohli byť započítané na istinu iba za predpokladu, pokiaľ by v jednom exekučnom konaní bola vymáhaná istina spolu s príslušenstvom. Za daného stavu teda istina (1.846,78 eur), z ktorej sa vymáhajú úroky vo výške 21% v exekučnom konaní EX 513/16 (EX 713/98), zaplatená nebola a pokiaľ nedôjde k jej dobrovoľnému zaplateniu zo strany povinnej ani zaplatená nikdy nebude (exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a exekučné konanie bolo zastavené), preto v tejto situácii môže byť exekúcia sp. zn. EX 513/16 (EX 713/98) vedená „donekonečna“, pokiaľ z nejakého dôvodu (nie však vymožená pohľadávky) by bola zastavená. Za predpokladu, že by istina bola vymáhaná spolu s úrokmi v jednom exekučnom konaní, exekučné konanie EX 514/16 (EX 713/98) by bolo už právoplatne skončené, keďže žalobcovi bola poukázaná celkovo suma 4.975,98 eur, z toho na vymáhanú istinu suma 387,70 eur , na trovy konania 16,60 eur a z titulu úroku z omeškania vo výške 21% z istiny 1.846,78 eur suma vo výške 4.391,58 eur. Z dôvodu, že istina, z ktorej je odvodený úrok z omeškania, nie je doposiaľ uhradená, vymožená suma už dosiahla viac ako dvojnásobok istiny, z čoho jednoznačne vyplýva, že u žalobcu nemohlo a ani nedošlo k zmenšeniu jeho majetku v dôsledku škodovej udalosti a teda ku vzniku škody. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že nie je splnený ani ďalší predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, teda existencia škody. Okrem toho, vzhľadom na popísanú situáciu uplatnenie nároku žalobcu v tomto konaní súd považuje v rozpore s dobrými mravmi a takýto výkon práv a povinností nemôže požívať právnu ochranu. Súd považoval za nedôvodný aj nárok žalobcu pokiaľ sa týka uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu vo výške 15.000 eur s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože základnou podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je preukázanie vzniku samotnej nemajetkovej ujmy. Zo žalobcom predloženého rozsudku o rozvode manželstva žalobcu vyplýva, že príčinou väčších problémov medzi manželmi bol nedostatok komunikácie a exekúcia na majetok účastníkov pre dlhy manžela. Existencia dlhov žalobcu vyplýva aj z predloženého výpisov z LV č. 1056 k. ú. Vřesina u Bílovice a LV č. 691 k. ú. Muglinov, kde na majetok žalobcu a jeho manželky sú zapísané tri záložné práva. Žalobca má teda preukázateľne dlhy voči iným subjektom, a teda nemôže byť existencia pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní sp. zn. EX 513/16 (sp. zn. EX 713/98) dôvodom pre vznik nepriaznivej situácie žalobcu. Na preukázanie vzniku nemajetkovej ujmy žalobca neunesol dôkazné bremeno.

7. Súd prvej inštancie záverom uviedol, že žalobca na pojednávaní dňa 16.05.2017 žiadal, aby súd vykonal dôkaz vylúčením súdneho exekútora JUDr. Martišíka a JUDr. Janeca, vyžiadal si spisy 032 EX 268/2010, 091 EX 05726/2010 a 085 EX 13608/2010 a vykonal dopyt na JUDr. Janeca prečo v rokoch 2016 a 2017 pohľadávku nevymáhal a dopyt na sociálnu poisťovňu ohľadom prehľadu špecifikácie výšky príjmov povinnej, výšku zrážok povinnej a výšku zrážok povinnej stanovenej zákonom v rokoch 1998 - 2017. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 16.05.2017 súd rozhodol, že nevykoná dôkazy navrhnuté žalobcom, a to s poukazom na sudcovskú koncentráciu, vyžiadanie si nariadenia ďalšieho pojednávania, hospodárnosť konania a konštatovanie neexistencie nesprávneho úradného postupu a škody ako podmienok vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Keďže podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody musia byť splnené kumulatívne, nenaplnenie čo i len jednej z nich má za následok nedôvodnosť žaloby.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvej inštancie nezistil riadne skutkový stav, konkrétne skutočné dôvody nečinnosti exekútora a Sociálnej poisťovne, nevykonal ďalšie dokazovanie a žalobu zamietol. Je nesprávna úvaha súdu, že ak v exekúcii EX 713/98 vymáha len časť príslušenstva pohľadávky a nie istinu, jeho postup je v rozpore s dobrými mravmi. Súd totiž opomenul, že exekúcia EX 457/98 bola zastavená pre rozpor v názve dlžníka, nie pre uhradenie dlhu dlžníkom. Je právom žalobcu vymáhať oddelene istinu aj príslušenstvo, takýmto postupom nemohol porušiť dobré mravy. Súd opomenul flagrantné porušovanie povinností exekútorov v konaniach Ex 713/98 a EX 513/2016, keď už dávno

mal byť spísaný majetok dlžníčky. Ohľadom ich nečinnosti v rokoch 1998 až 2017 je nutný ich výsluch, výsluch povinnej aj vyžiadanie podkladov zo Sociálnej poisťovne. Nezistenie skutkového stavu zakladá neúplnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku. Súd prvej inštancie mal riadne zistiť, koľko malo byť povinnej zrazené, koľko jej v skutočnosti zrazené bolo, a to vyžiadanim prehľadu zo Sociálnej poisťovne. Taktiež mal súd zisťovať prečo Sociálna poisťovňa prestala v auguste 2013 vykonávať zrážky a ako došla k záveru, že celý dlh už bol vymožený. Žalobca utrpel škodu, pretože v tomto období poisťovňa nezrazila minimálne 6 063,- eur, žalobca nemohol platiť svoje záväzky a sám sa dostal do exekúcií a rodinného rozkolu až po rozvod. Súd svojím postupom chráni nezákonný postup Sociálnej poisťovne aj exekútorov. Opätovne poukázal na svoje skutkové tvrdenia ohľadne vzniku škody a nemajetkovej ujmy, ktoré uviedol už v žalobe aj v jej doplnení. Exekútor sa od roku 2013 o vec nezaujíma, je bez činnosti od roku 2013 do roku 2016. Ide o bezdôvodné prerušenie zrážania dlžnej sumy. Pokiaľ ide o vykonané zrážky, podľa názoru žalobcu nebola vymožená čiastka 4 367,- eur. Súd nenapravil nezákonnosť exekútora, poisťovne ani dlžníčky, a len hovorí, že ich povinnosti sa nemusia plniť. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 97/2009, II. ÚS 90/2009. V konaní tiež navrhol, aby si súd vyžiadaj jednotlivé exekučné spisy, týkajúce sa exekúcií, vedených proti žalobcovi ako povinnému. Situácia viedla k rozkolu v rodine, manželka podala návrh na rozvod a manželstvo bolo rozvedené. Toto všetko súd ignoroval.

9. Žalobca dňa 14.07.2017 ďalej doplnil odvolanie o mailovú korešpondenciu s exekútorom JUDr. Janecom, z ktorej podľa jeho názoru vyplýva, že exekútor prevzal protiprávnu úvahu JUDr. Martišíka, že od septembra 2013 pohľadávku netreba vymáhať, pretože bola už vymožená. Exekútor nevysvetlil, ako vypočítal a zistil, že príslušenstvo pohľadávky za dobu do 05.12.2005 bolo vymožené v rokoch 1999 až 2013 a nič ďalšie už nie je obsahom exekučného titulu, a preto nič ďalšie nebude vymáhať.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že ho považuje za nedôvodné, žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. V danej veci neboli kumulatívne splnené zákonné podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú žalobcovi ním tvrdým nesprávnym úradným postupom. Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť zaťažuje v sporovom konaní práve žalobcu. Tieto svoje povinnosti nemôže prenášať na exekútora ani konajúci súd. Žalobca nepreukázal tvrdenie o existencii nesprávneho úradného postupu, keď jeho sťažnosti Slovenská komora exekútorov vyhodnotila ako nedôvodné. Taktiež u žalobcu nemohlo dôjsť a ani nedošlo k zmenšeniu majetku, práve naopak, pokiaľ nedôjde k dobrovoľnému zaplateniu istiny, z ktorej bude exekučne vymáhaný úrok z omeškania, môže byť exekúcia vedená donekonečna, bez ohľadu na dosiahnutú výšku. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal s návrhmi žalobcu na doplnenie dokazovania, pričom posúdenie návrhu na dokazovanie a rozhodnutie, ktoré dôkazy budú vykonané, je vždy vecou súdu. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Žalobca v odvolaní neuviedol nijaké nové skutočnosti, ktoré by neboli prejednané už v prvoinštančnom konaní. Pokiaľ ide o žalobcom predloženú komunikáciu medzi žalobcom a súdnym exekútorom, táto nepreukazuje, v čom by mala spočívať nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Taktiež ňou nie možné preukázať existenciu nesprávneho úradného postupu v podobe zbytočných prietahov v exekučnom konaní.

11. Žalobca písomne ďalej uviedol, že zo Sociálnej poisťovne mu prišiel list zo dňa 29.11. 2017, podľa ktorého boli zrážky z príjmu dlžníčky vykonávané od 20.06.2006 do októbra 2013 v konaní EX 713/98. Taktiež obdržal list zo dňa 05.12.2017, ktorý Sociálna poisťovňa zaslala exekútorovi JUDr. Martišíkovi, podľa ktorého vykonávala zrážky z dôchodku povinnej od 20.06.2006 do októbra 2013. Celkovo bolo zrazených 5 145,28 eur, zrazené sumy boli poukazované na účet exekútora. Exekučné zrážky v období od marca 1999 do mája 2006 Sociálna poisťovňa nevykonávala z dôvodu, že exekučný príkaz Ex 713/98 bol evidovaný ako 3. v poradí. Sociálna poisťovňa tiež vyzvala exekútora, aby informovala oprávneného, čo však tento neurobil.

12. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP, ktorým došlo k rekodifikácii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

13. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

14. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie pri posudzovaní veci nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP.

19. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

20. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

21. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP. Súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval právne predpisy, ktoré správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil.

23. Námietky žalobcu, uvedené v odvolaní, boli totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvej inštancie, a ktorými sa súd prvej inštancie zaoberal a výstižne a správne sa s nimi vysporiadal, a nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené a ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

24. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

25. Zásadná námietka žalobcu spočívala v tom, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, ktorých vykonanie navrhol, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

26. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 46/05). Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť aj to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn.I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP), a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 141/2012, 3 Cdo 212/2012, 4 Cdo 125/2012, 5 Cdo 251/2012, 6 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 34/2011). Tým, že súd prípadne nevyhovie všetkým návrhom strany na vykonanie dôkazov, neodníme jej tým možnosť pred súdom konať (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/444/2015 zo dňa 07.10.2015).

27. V rozhodovanej veci súd prvej inštancie riadne odôvodnil, prečo nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy, keď konštatoval neexistenciu nesprávneho úradného postupu a škody ako zákonných podmienok vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, pričom vykonanie ďalších dôkazov označených žalobcom by bolo v rozpore o zásadou hospodárnosti konania. Odvolací súd v prvoinštančnom konaní nezistil vady, namietané odvolateľom, ktorými by došlo k bezdôvodnému nevykonaniu odvolateľom navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností a ním označené dôkazy taktiež považuje za nadbytočné vo vzťahu k predmetu rozhodovanej veci.

28. Odvolací súd pre úplnosť zdôrazňuje, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie v tomto smere pochybil.

29. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR, na tieto odvolací súd neprihliadal, pretože sa týkali vecí s odlišným skutkovým a právnym základom (rozhodnutie sp.zn. I. ÚS 97/2009 existencie prieťahov exekučného súdu pri vydaní opravného uznesenia, rozhodnutie sp.zn. II. ÚS 90/2009 situácie, keď výtazok z predaja veci na dražbe v exekučnom konaní nebol k dispozícii oprávnenému).

30. Na základe popísaných dôvodov odvolací súd odvolanie žalobcu nepovažoval za dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

31. Krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu.

32. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).